

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Landdistrikter og øer
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. september 2018
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Linda Rabe Petersen
Sagsnr.: 2018-0032/25-0009
Dok.: 843925

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 158 (Alm. del), som Folketingets udvalg for Landdistrikter og Øer har stillet til justitsministeren den 28 august 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Magnus Heunicke (S).

Søren Pape Poulsen

/

Morten Eidner

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 158 (Alm. del) fra Folketingets udvalg for Landdistrikter og Øer:

”Ministeren bedes oplyse antallet af retsbygninger i 2005 og i dag fordelt efter kommune og region.”

Svar:

Domstolene spiller en meget central rolle i vores samfund. Domstolene er betroet den helt særlige opgave at sikre, at retssager bliver afgjort retfærdigt og objektivt. Det har derfor afgørende betydning for vores retssikkerhed, at domstolene fungerer effektivt og med en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”I 2005 var der i alt 183 permanente retsbygninger fordelt på 116 kommuner, 13 amter og 3 kommuner med amtsfunktion. I dag er der 49 permanente retsbygninger fordelt på 36 kommuner og 5 regioner.

Fordelingen på de enkelte regioner/amter fremgår af nedenstående tabeller:

Amt	Antal retsbygninger
Nordjyllands Amt	21
Viborg Amt	15
Århus Amt	19
Ringkjøbing Amt	10
Vejle Amt	9
Ribe Amt	8
Sønderjyllands Amt	8
Fyns Amt	14
Vestsjællands Amt	19
Storstrøms Amt	21
Roskilde Amt	5
Frederiksborg Amt	9
Københavns Amt	10
Frederiksberg Kommune	1
Københavns Kommune	11
Bornholms Regionskommune	3
Total	183

Tabel 2
Fordeling af retsbygninger i 2018

Region	Antal retsbygninger
Nordjylland	7
Midtjylland	11
Syddanmark	9
Sjælland	8
Hovedstaden	14
Total	49

Fordelingen af retsbygninger på kommuner fremgår af vedlagte oversigter.

Begrebet ”retsbygninger” er i oversigterne anvendt i bred forstand, idet en ”retsbygning” i visse tilfælde kan være et bitingssted i enkeltstående lånte eller lejede lokaler. De steder, hvor Domstolsstyrelsen har flere lejemål i nær tilknytning til hinanden, er disse anført som én retsbygning i oversigten.

Domstolsstyrelsen har fordelt antallet af retsbygninger i 2005 på de daværende kommuner og amter, da Domstolsstyrelsen ikke er i besiddelse af en komplet oversigt over fordelingen af historiske retsbygninger på nuværende kommuner/regioner.

Antallet af retskredse blev i forbindelse med domstolsreformen reduceret fra 82 til 24. Denne del af domstolsreformen – retskredsreformen – trådte i kraft den 1. januar 2007. Det fremgår af forarbejderne til loven om domstolsreformen (forslag nr. L 168 (2005-2006) til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love, Politi- og domstolsreformen), at det var regeringens mål med reformen at styrke og udvikle domstolenes evne til at løse deres opgaver i overensstemmelse med fremtidens krav og muligheder, og at dette skulle ske på en måde, der er til gavn både for borgerne og hele det omgivende samfund og for de ansatte ved domstolene. Forslag nr. L 168 blev vedtaget med stemmer fra partierne Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Det følger videre, at det er et centralt mål at skabe de bedst mulige rammer for, at domstolenes opgaver kan løses med en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet og med en fleksibel, serviceorienteret og effektiv tilrettelæggelse af arbejdet.

I et retssamfund er det væsentligt, at domstole med uafhængige dommere er det primære forum for løsningen af retlige tvister. Domstolsreformens enkelte elementer havde det til fælles, at de på forskellige måder medvirkede til at modernisere og forbedre domstolsbehandlingen. Retternes størrelser blev fastsat efter ind-

gående overvejelser om, at retterne både administrativt og indholdsmæssigt skulle være bæredygtige enheder. I forbindelse med domstolsreformen er der således etableret en mere sammenhængende instansordning, hvor byretterne er den almindelige førsteinstans i alle sager, mens de overordnede retters ressourcer koncentrerer om behandlingen af principielle sager og appelsager. Retskredsreformen og etableringen af de større byretter var tæt forbundet hermed, idet det ikke ville have været muligt at behandle f.eks. nævningsager, hvor der skal medvirke tre juridiske dommere, i de mange byretter, hvor der forud for domstolsreformen kun var én dommer.”